

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 143. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117867136/facsimile.pdf (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

Men med eet løftedes Laagene for hans Øjne og hans Sjæl uden Tynge og uden Forbavselse. Han var vaagen, ædru og dog tillige sært behersket af noget udenfor ham selv, en ejendommeligt ukendt Kraft, der lige saa godt kunde være mystisk som naturlig.

Det kom ham for, at Maaneskinnet havde løsnet sig fra Maanen, havde frigjort sig fra den lovbestemte Plet, hvor det skulde ligge paa Gulvet, og nu svævede omkring i Rummet som et levende Væsen.

Saa faktisk tyktes denne Indbildning ham, at han drejede Hovedet til Siden og slet ikke forfærdedes ved virkelig at se en Skikkelse staa midt i Mørket.

Men en hellig Gysen kom over Sølvér, da han stirrende anspændte sine Øjne og efterhaanden i det maaneskinshvide Klædebons svage Bølger skelnede de faste kvindelige Linier af et Par Arme med korslagte Hænder under et halvnøgent Bryst, den glansløse Krusning af blødt Haar, et Strejf af Tænder i en aaben Mund, et Blink af hvidt Lys i Gros store stirrende Øjne.

Hellige Guds Moder — det var hende selv!

I et Nu sad Sølvér over Ende, forfærdet over sin egen Bevægelse; thi han vovede næppe